

Tidskriften

BÅGSKYTTE

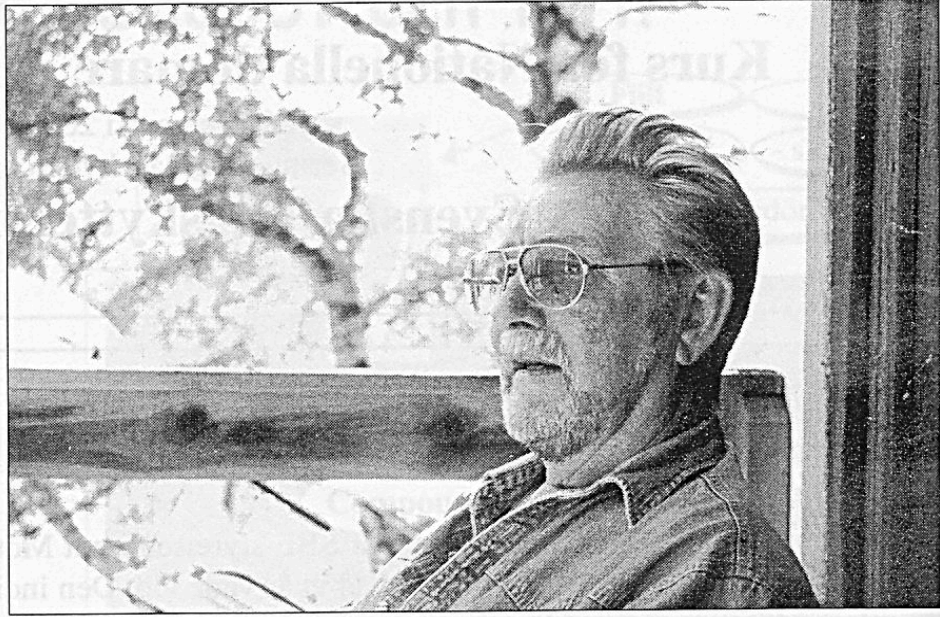
Årgång: 53 Nr 06 2000

Månadens reportage
Sören Wikingson

Footing ett gammalt sätt
att förstärka spetsen på
dina träpilar

Olympiska damlaget
sköt till sig os-platser
i Tysklands GP

Sören Wikingsson

”Instinktivt bågskytte
är inte en teknik,
det är en upplevelse”

Det är i början av maj och jag har letat mig fram till en röd klubbstuga med vita knutar. Vi befinner oss i Östergötland en av dom där dagarna när det fortfarande är både sommar och vår samtidigt.

På verandan sitter jag med en blivande 70-åring som gått den långa vägen och inte tagit en enda bågskyttelektion, Sören Wikingsson tävlande för och boende i Åtvidaberg.

Det blir mycket bågskytteprat om gångna tider, om fält-VM i England 1970 och om bågskyttets innersta väsen.

”Långbåge är det närmaste våra naturliga instinkter man kan komma”, säger Sören där vi sitter med mina papper och Sörens pilar utspridda över det vita plastbordet. ”Långbågen är inte konsekvent i sitt beteende, den driver åt vänster och att stenhårt sikta rakt in i en bergvägg och att våga lita på att pilen sitter i mitten kräver något mer än träning”. ”Jag tror att en del är skapade för instinktivt skytte medan andra aldrig lär sig”. ”Jag har träffat skyttar som på ren instinkt kunnat träffa vad som helst, det syns och känns att det är något mer än bara sikta”. ”Det finns indianstammar som när de går ut på jakt inte har utrustningen med sig, utan tillverkar sin båge och sina pilar när dom vet vad dom skall jaga”. ”Att skjuta instinktivt är inte en teknik det är en upplevelse”, fastslår Sören.

”Jag har alltid haft samma skjutstil genom åren, det är till och med så att jag haft mina 2013 pilar i över 20 år”, fortsätter Sören som ser sig själv som en tävlingsmänniska. ”Jag tycker om att tävla och har alltid velat visa att jag är bäst eller att jag kan hänga med i toppen och det har jag ju också gjort i 35 år”.

Han tränar nästan varje dag och tycker att fälten är roligast. Bågskytte skall vara en utmaning, man skall inte kunna skjuta dåligt och ändå få bra med poäng. "Först när jag skjutit 300p (360) på 30 meter går jag ut i skogen, då vet jag att skjutningen fungerar".

"Min första tävling tror jag var i Ljungsbro, fast det kan ha varit Borensberg också, Jag gick ihop med Berryl Arvehells pappa och en Linköpings skytt vid namn Charlie Barkland".

Mästerskap...

Sören har en försvärbar mängd medaljer och pokaler, den ena finare än den andra. "Jag har nog ett 30-tal SM-guld, mest utomhus, men bara ett landslagsuppdrag som jag berättat om i Wales. Sedan har jag en hel del medaljer från mästerskap inom ett annat förbund nämligen EFAA.

"1971 vann jag VM-guld i Jakobsberg. 1972 gick EM i Skotland under 5 dagar, jag vann och fick ett väldigt fint pris skänkt av en Mexikanare som var med, det är gjutet i brons och föreställer ett gammalt spel som Inkafolket spelade, det finns bara i ett exemplar".

"Då sköt vi som mest på 80 yards eller 73 meter. Tapeterna var också lite mindre än vanligt, 65 cm på längsta avståndet". "1973 gick VM i England, jag tog guld i Bare Bowklassen. Jag tror att Enar Ivarsson blev mästare. 1975 blev det ett nytt EM-guld, nu i svenska Hindås. Sören har bara skjutit långbåge i tre år men har ändå hunnit med att ta hem två SM-guld och en andraplacing.

Mitt bästa bågskytte minne...

"Det var nog på fält-VM i Wales, som också var ett europamästerskap, 1970. Jag kom trea på VM där faktiskt Leif Berggren vann och jag tog silver på EM. Det var en högtidlig tillställning i det lilla gruvsamhället som jag tror hette Rhondda. Det var till och med så att folk öppnade sina fönster för att sjunga med. Som avrundning på härligheten var det så att när det var dags för prisutdelning sprack mina byxor ända upp på ryggen, vilket ju inte kändes så kul då. Jag minns att jag fick gå upp på pallen lite från sidan så att det inte skulle synas".

Mitt värsta bågskytte minne...

"Det var SM i Huskvarna förra året som lika gärna kunde ha blivit mitt sista. Jag förstod nog inte hur nära det var med den kärlekskrampen jag hade. Det var bara långbågeskyttar i min patrull och det var nog tur för vi kunde ta det lite lugnt och hjälpas åt". " Sedan backade jag ju på fält-SM vilket också var tur för det hade nog inte gått".

Har bågskyttet utvecklats till det bättre sedan du började...

"Ja det tror jag nog. Idag skulle nog inte skyttarna vilja hålla på med den utrustning vi hade. Fast jag hade en diskussion med Bertil Olsson (hissen) om det här och han som var med ock sköt på 50-talet tyckte att man gjorde det riktigt bra med stål bågen, det sköts ju faktiskt över 1000p med dom".

Om du fick bestämma allt i bågskyttevärlden...

"Vet inte vad jag skulle göra. Jag skulle nog ta ett steg tillbaka så att alla fick lära sig att skjuta riktig båge". "Långbågen eller den skjutstilen är själva grunden till bågskytte", avslutar Sören Wikingsson som nu får ägna dom närmaste dagarna åt sin egen och sin hustrus 70-årsdag.

FAKTA

Namn:	Sören Wikingsson
Ålder:	70 år
Födelseort:	Norrköping
Klubb:	Åtvidabergs BSK
Började skjuta:	1963
Meriter:	Ett VM-guld, ett EM-guld och ett 30-tal SM-guld. Stora grabbars märke, nr 28.
Utrustning:	Långbåge av Enar Ivarsson, Tibro på 50#. Drar 27" och får ut 46#.
<i>Utomhus:</i>	Easton 2013-pilar med 5" kalkonfjäder och 9% spets.
<i>Träpilar:</i>	Kanadensisk tall, 32" långa.

Text & bild: Mikael Svaln, red.